

ת"פ (ראשון לציון) 25238-11-22 - מדינת ישראל נ' אורלי נתנאל

ת"פ (ראשון-לציון) 25238-11-22 - מדינת ישראל נ' אורלי נתנאל-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 25238-11-22

מדינת ישראל

משטרת ישראל

תביעות להב 433

נ ג ד

אורלי נתנאל

ע"י ב"כ עו"ד זאב לקט

בית משפט השלום בראשון-לציון

[27.11.2024]

כבוד הנשיא, השופט מנחם מזרחי

גזר-דין

א. כתב-האישום המתוקן:

הנאשמת הורשעה בעקבות הודאתה בכתב-אישום מתוקן ובו עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות) לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין התשל"ז - 1977, התחזות כאדם אחר במטרה להונות לפי סעיף 441 לחוק הנ"ל, חדירה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה לפי סעיף 5 לחוק המחשבים תשמ"ח - 1995, גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 והונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו - 1986, הכל ביחס לכל אישום ואישום, כפי שצוין בו.

כתב-האישום מגולל מסכת עבריינית מרמית, שלנוחיות הקורא בלבד תתואר בקצרה כדלקמן:
במהלך התקופה שבין אוגוסט 2021 - אוקטובר 2021, פעלה הנאשמת בדרך של מרמה, אספה פרטים של שמונה אנשים שונים, בין השאר עשתה כן באמצעות חוקר פרטי, כמתואר בחלק הכללי, קיבלה שליטה מלאה על כל המידע הנכנס אל מכשירי הטלפון שלהם, לרבות על אפליקציות בנקאיות, היא חדרה אל חשבונות הבנק שלהם, ביצעה פעולות בנקאיות באותם חשבונות, ובכלל זה משיכת כספים באמצעות הכספומטים, ובדרך זו קיבלה כספים במרמה משמונה אנשים שונים בהיקף מרמה כולל של כ - 155,000 ₪.
ב. מתחם ענישה:

התכליות המוגנות אחר העבירות, שאותן עברה הנאשמת הן השמירה על הקניין ועל רכושו של הזולת. אני קובע כי יש לראות בכל אישום ואישום כעומד בפני עצמו לשם קביעת מתחם עצמאי. לכל מרומה אינטרס רכושי העומד בפני עצמו, העבירות בוצעו בנפרד, במועדים שונים, הגם שבתוך תקופה קצרה, כלפי נפגעים שונים ובכל פעם מחדש גובשו יסודות העבירה באופן עצמאי. בעניין זה ראו הכללים שנקבעו בבית-המשפט העליון בע"פ 1261/15 מדינת ישראל נגד דלאל (3.9.15): ע"פ 4910/13 בני ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14).

בהתאם לאמור בסעיף 40 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, נוכח עקרון ההלימה, עובדות כתב-האישום ונסיבותיו, ובכלל זה המתואר בחלק הכללי, דרכי המרמה, התחכום, הפגיעה החמורה בפרטיות, ההתחזות, התעוזה, החזרתיות, חלקה המרכזי של הנאשמת, אשר גרפה את הכספים לכיסה באופן בלעדי, התכנון שקדם למעשים, הנזק שנגרם, גילן המבוגר של חלק מהנפגעות - היקף הסכומים שהתקבלו במרמה - 155,000 ₪, ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע את מתחמי הענישה הבאים:

ביחס לאישום הראשון, אשר דן בקבלת כספים במרמה בהיקף של 102,000 ₪ מתחם ענישה שבין 18 - 40 חודשי מאסר בפועל, כמעט כפי שעתרה לו המאשימה בטיעוניה הכתובים. ביחס לאישומים השני, השלישי, הרביעי, החמישי והשישי מתחם שבין 10 - 24 חודשי מאסר בפועל, כפי שעתרה לו המאשימה בטיעוניה הכתובים.

המתחם הכולל של כל כתב-האישום הינו בין 24 - 48 חודשי מאסר בפועל.

אפנה בעניין זה, בשינויים המחויבים, אל פסקי-הדין הבאים:

רע"פ 7344/14 איגאסי נגד מדינת ישראל (27.11.14):

נאשם אשר הורשע בביצוע שורת מעשי מרמה באמצעות כרטיסי אשראי מזויפים, רכש והחזיק עשרות כרטיסי אשראי גנובים, כ - 150 מהם, ביצע באמצעותם 393 רכישות ובדרך זו קיבל במרמה מצרכים ושירותים בסה"כ 65,000 ₪ וכן ניסה לקבל 600,000 ₪, ללא עבר פלילי, נדון ל - 26 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 2638/13 אלי עובדיה נגד מדינת ישראל (28.4.13):

נאשם אשר ביצע שורת עבירות גניבה ומרמה במסגרת 12 אישומים, שבמסגרתם גנב כספים וסייע לגנוב כספים מן החברה בה עבד, על-ידי כך שדיווח למערכות החברה אודות עובדים פיקטיביים ובדרך זו גנב מן החברה 637,000 ₪, וכן עבירות מס נוספות, הורשע בעקבות הודאתו, השיב את כל הגזלה לחברה, הציג הליך שיקומי מסוים, בעל עבר פלילי רלוונטי, חלף זמן ניכר מעת ביצוע העבירות, נדון ל - 15 חודשי מאסר והודגש כי השיקול המרכזי לקולה היה שהנאשם השיב את כספי הגניבה והסיר את המחדל לרשות המיסים.

רע"פ 5540/15 גאוי נגד מדינת ישראל 24.8.15):

נאשמת, נעדרת עבר פלילי, אשר במשך כשנתיים גנבה ממעסיקה 71 שיקים באופן שיטתי וקנתה באמצעותם מוצרים בשווי של כ - 105,000 ₪, נדונה ל - 8 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 3642/06 כהנים נגד מדינת ישראל (9.5.06):

נאשם ששמונים פעם זייף אישורים שגרמו לכך שיקבל במרמה 581,000 ₪, השיב מקצת מן הגזילה, נדון ל - 30 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (חיפה) 42389-02-17 שחאדה נגד מדינת ישראל (6.4.17):

נאשם אשר גנב מבית העסק של מעבדיו 17 שיקים ריקים, במשך מספר חודשים זייף שמונה מהם בכך שמילא בהם סכומי כסף, סה"כ 38,300 ₪, צורף תיק נוסף, הורשע בעקבות הודאתו, בעל עבר פלילי רלוונטי, אך מעולם לא ריצה עונש מאסר, תסקיר שלילי, השיב חלק מן הגזילה, נדון ל - 8 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מרכז) 40196-12-13 וואשדי נגד מדינת ישראל (23.1.14):

נאשם שהיה בעליה של חברה לניהול ואחזקת מבנים, שמתוקף תפקידו קיבל לידיו פנקסי שיקים של הבניין, זייף 13 שיקים, רשם סכומי כסף שהגיעו כדי 93,000 ₪ שאותם גנב. בנוסף, צירף שלושה תיקי מרמה נוספים שבמסגרתם רימה דוכני מפעל פיס, סה"כ כ - 60,000 ₪, בעל הרשעה קודמת אחת, נדון ל - 3 שנות מאסר.

עפ"ג (מרכז) 14378-12-14 ליכטנשטיין נגד מדינת ישראל (29.4.15):

נאשם צעיר, שהורשע בתשעה אישומים שונים, שבמסגרתם פתח חשבונות בנק תוך התחזות לאחר, נטל הלוואות, קיבל מהבנקים במרמה 360,000 ₪, נעדר עבר פלילי, ניסיון שיקומי הנוגע לגמילה מהימורים לא צלח, נדון ל - 28 חודשי מאסר.

עפ"ג (חיפה) 47238-07-14 מדינת ישראל נגד איגאסי (2.10.14):

נאשם הורשע בריבוי עבירות מרמה ועבירות נוספות, בכך שרכש עשרות כרטיסי אשראי מזויפים, עשה בהם שימוש לפחות 393 רכישות, קיבל במרמה 65,000 ₪ וניסה לקבל במרמה מוצרים בשווי 600,000 ₪, נדון ל - 26 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (מחוזי מרכז) 9330-06-15 מדינת ישראל נגד מוקמל (17.3.19):

נאשם אשר הורשע לאחר סיום הליך של הבאת ראיות ב - 19 עבירות של גניבה בידי מורשה ובעבירות נוספות, בהיותו רואה חשבון של חברה, בשנים 2005-2007, פתח חשבון אליו העביר בדרכים שונות כספים של החברה בשווי של כ - 420,000 ₪, השיב 200,000 ₪ מן הגזילה, נדון ל - 18 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מרכז) 1803-02-20 לוי נגד מדינת ישראל (7.7.20):

הנאשם נדון בשורת עבירות גניבה ומרמה שגרף לכיסו כ - 148,382 ₪, ניסה לגנוב כ - 350,000 ₪, וכן קיבל במרמה את צו המתיר לו לצאת מן הארץ. העבירות נעברו במשך מספר חודשים - מחודש מאי 2018 עד חודש אוגוסט 2018. לחובת הנאשם עבר פלילי עשיר ממן העניין, הכולל 7 הרשעות קודמות וכן מאסרים מותנים, נדון ל - 26 חודשי מאסר בפועל וכן הופעלו המאסרים המותנים.

ג. שיקולי ענישה:

הנאשמת פעלה בדרך של מרמה מתוכננת, מתוחכמת, צעד אחר צעד, כדי לקבל כספים ומתוך תאוות בצע לשמה. אפנה אל פירוט הנסיבות המחמירות שבסעיף 12 לחלק הכללי.

אדגיש את מעשיה של הנאשמת, כמתואר באישום הראשון: גניבה מתיתבת הדואר של מסמכי הזיהוי, איסוף נתונים פרטיים באמצעות חוקר פרטי בתשלום, העברת מכשיר הטלפון הסלולארי לפעולה באמצעים כרטיס SIM, רכישת שליטה על מכשיר הטלפון הסלולארי והפגיעה הקשה בפרטיות שנבעה מכך, התקנת היישומון של הבנק, הקמת הלוואה ע"ס 218,000 ₪ ומשיכת הכספים.

אדגיש את מעשיה של הנאשמת, כמתואר באישום השני שם ניתן ללמוד על שיטת ביצוע שאותה פיתחה לעצמה - מעין "פנטנט" עברייני, מרמתי.

אדגיש את מעשיה של הנאשמת, כמתואר באישום השלישי, אשר החלו באיסוף מידע פרטי מגניבת כרטיס האשראי. אדגיש את מעשיה של הנאשמת, כמתואר באישום הרביעי, אשר מתחיל בגניבת פנקס השיקים, האופן בו התחזתה לשוטר כדי לקבל פרטים מזהים נוספים (סעיף 3) מלמדים על תעוזה ותחכום רבים.

אדגיש את מעשיה של הנאשמת, כמתואר באישום השביעי שם פגעה בקטין.

אכן, מדובר במעשים רעים, חוזרים, מתוככמים, נועזים, הפוגעים הן ברכוש והן הפרטיות, המחייבים להשיב לנאשמת כגמולה והמובילים לכך שביית-המשפט חייב למקד את מבטו בכל אותם נפגעים ולהעדיף על פני שיקולים אישיים של הנאשמת.

כעולה מתצהירי נפגעות העבירה, קורבנותיה של הנאשמת במעשי המרמה היו בחלקן נשים מבוגרות, אשר סבלו נזק נוסף מעבר לנזק הכספי בדמות גניבת דעת, פגיעה בפרטיות ועוגמת נפש של ממש: ל.מ. בת 63, אינה דוברת את השפה העברית, סבלה פגיעה בפרטיות, בכבודה העצמי ועוגמת נפש רבה. ו.פ., אשר העידה בבית-המשפט (עמוד 17 והלאה), כבת 90, אשר תיארה פגיעה כלכלית יחד עם פגיעה נלווית של עוגמת נפש של ממש.

ש.ס. ו - נ.ס. תארו את החרדות, הפחדים והפגיעה הקשה באמון בבני אדם עקב מעשי הנאשמת. מ.ג. סיפרה כי "נעקצתי" על-ידי הנאשמת וכי בעלה נכה צה"ל והם "בקושי עוברים את החודש". א.מ. הגדירה את מעשיה של הנאשמת, בצדק, כבזויים.

איני מעניק כל משקל למניעי הנאשמת במעשיה, אשר טענה כי עשתה את המעשים כדי להשיב חובות ונוכח מצוקה כלכלית. בנושאים אלו, יש להניח את כובד המשקל על האינטרס הציבורי ועל העוול שנגרם למתלוננים. מדובר בנפגעי עבירה שביחס לחלקם, מיהותם מלמדת על מצוקה רבה יותר ממצוקתה של הנאשמת. ואכן, מוטב היה אילו הנאשמת הייתה בוחרת במסלול החוקי של העמל כדי להתפרנס ולהשיב את חובותיה ולא במסלול המרמה. לחובת הנאשמת עבר פלילי הכולל ארבע הרשעות קודמות, כולן בעבירות הונאה, מרמה, גניבה וזיוף (במ/1). מסתבר, כי ניצבת בפניי לתת את הדין נאשמת חזרתית, אשר אינה לומדת את לקחה ושבה לסורה פעם אחר פעם, וכפי הנראה היא פירשה את הענישה הסלחנית של בתי-המשפט בעבר כלפיה באופן שגוי ביותר. עיון באחת ההרשעות הקודמות של הנאשמת (ת.פ. 16786-10-11 שלום נתניה - במ/3) מתאר את מעשי הגניבה, הזיוף והמרמה של הנאשמת.

עיון בהרשעה נוספת (ת.פ. 4024-08-15 שלום נתניה - במ/2) מלמד, כי בטרם נגזר דינה בתאריך 23.4.18 אמרה הנאשמת: "אני מודה בהכל, מצטערת על הכל, קיבלתי את המכה שלי..." (עמוד 20). כך אמרה, ממש כפי שאמרה את מילותיה האחרונות בפניי. על כן אני קובע כי מדובר בצער וחרטה מעושים. בנוסף, עיון בטיעוני ב"כ מלמד, כי גם אז הוצג מצבה הרפואי הקשה (עמוד 19 שורה 26) אשר מתברר כי לא מנע ממנה לשוב ולבצע את מעשי המרמה העומדים לדין בפניי, ואף ביתר שאת.

הנאשמת לא השיבה לאיש מן המתלוננים את הגזלה. שמעתי מפי ב"כ הסברים שונים אודות חוסר יכולתה הכלכלי לעשות כן. ואולם, לא שוכנעתי כי הנאשמת לא יכולה הייתה לעשות כן, ולו באורח חלקי. אילו הייתה זו נאשמת המתחרטת באמת על מעשיה, היא יכולה הייתה לפעול להשבת הגזלה כבר לאחר חקירתה משטרה, או לפחות מנובמבר 2022 עת הוגש כתב-האישום, או במרץ 2024 לאחר הרשעתה - כאמור, ולו באופן חלקי, כפי יכולתה, והיא לא עשתה כן.

על כן, איני מקבל את חרטתה וצערך של הנאשמת (עמוד 20 שורות 26 - 29) שהיא במלל בלבד ולא במעש המוצא ביטוי בהשבת הגזלה, ולו את חלקה, באופן שיוכיח רצינות של ממש וכפי שאראה בהמשך הנאשמת זכאית לקצבת נכות והיא יכולה הייתה, אילו רצתה בכך, במהלך השנים ליצור מערך חודשי סדור של השבת הכספים. כפי שראינו לעיל, בדבריה האחרונים במסגרת הרשעתה, גם בפניי התמקדה הנאשמת בכאבה שלה: "קיבלתי את המכה שלי...סבלתי הרבה..." עת שכחה את המכות שאותן העניקה לנפגעים במהלך שנים. בעניין זה אפנה אל הקביעה היפה של בית-המשפט העליון בע"פ 395/75 מיכאל צור נגד מדינת ישראל, ל(2) 589 (1976):

"גבי חובלים ומזיקים, גנבים וגזלנים, מועלים ורמאים למיניהם, חשובה החרטה שבמעשה מן החרטה שבלב ובדיבור. כבר לימדנו קדמונינו שהמתווה על חטא ואינו חוזר בו לשלם את הגזל, כמוהו כטובל ושרץ בידו (תענית, ט"ז, א' ורש"י שם, ד"ה ואינו חוזר בו); אבל מי שעושה להשבת הגזילה, וידיו וידיו וחרטתו חרטה. ושוב: אפילו הניעו את העבריין מניעים תועלתיים ואנוכיים גרידא, אין בהם כדי לגרוע מערכה של החזרת הגזילה כעילה להמתקת דינו. עיקר תכליתם של דיני העונשין הוא להשליט את החוק; משהופר החוק במעשה גזילה, ראשית השלטתו היא בהשבת הגזילה. נוטה אני לומר שדיני הנפשות הולכים אחר דיני הממונות, כמו שהיושר הולך אחר הדין. משבאו דיני הממונות על סיפוקם, שוב דיני הנפשות אינם תבענים ואינם תאוותניים כולי האי; לא באו על סיפוקם, יקומו דיני העונשין ויעשו את שלהם לגדור הפרצות ולחזק בדק החוק. פשיטא שמדיניות בתי-המשפט בפלילים צריכה להיות, לעודד נאשמים שיתקנו את המעוות שעיוותו במעשה עבירתם: ואין עידוד אלא בידיעה שמה שיתקנו יותר, ימתיק עליהם בית-המשפט את דינם יותר, וכך אמנם מנהג נהוג בבתי-המשפט שלנו מימים ימימה, שאין לך עילה להקלת העונש, טובה ויעילה ומרשימה מעילת השבת הגזילה או שיפוי הניזוק. וכן להיפך: עילה טובה וסבירה להחמרת העונש היא שהגזלן לא השיב מאומה, בין שבזבז את הגזילה ובין שהוא אוגר אותה לכשישחרר. אין אני יכול להעלות על דמיוני אף מקרה אחד אשר אף בנסיבותיו המיוחדות לא יתחשב בית-המשפט בהחזרת הגזילה או בתיקון הנזק כעילה להמתקת הדין; ומקום שלא הוחזר או תוקן הכל, יתחשב בית-המשפט במקצת (תרתי משמע). ובפרט אין אני גורס, כאילו אין להביא החזרת הגזילה בחשבון הנסיבות המקילות, כל עוד לא הוכיח הנאשם שהחזיר את אשר החזיר מתוך התשובה השלמה ולא מתוך מניעים או שיקולים תועלתיים: אדרבא, יפעל לתועלת עצמו - ובלבד שיחזיר את הגזילה; ידע נא מראש שאם יחזיר, יוקל ענשו - ובלבד שיחזיר. ואפילו עשה חשבון הקר שבין כה וכה ישימו ידם על הגזילה, ומוטב שיחזירנה ויקצור שכר ההחזרה - העיקר שיחזיר, ולא ימר על עיניה הפקוחות של המשטרה".

מנגד:

הנאשמת הורשעה בעקבות הודאתה, חסכה זמן ציבורי ניכר ואת עדות המתלוננים ויש לזקוף נתון זה לזכותה. בהחלט שקלתי את מצבה הרפואי, כפי שניבט משורה ארוכה של מסמכים רפואיים שהוגשו לעיוני בחוברת (במ/4). ואולם, איני סבור, כי יש בו להוביל להצבתה של הנאשמת מחוץ לתחתית מתחם הענישה מטעמים אלו. אכן, הנאשמת סובלת ממחלת ריאות חסימתית קשה על רקע עישון ומסתייעת בחמצן. באפריל 2023 היא הובהלה לטיפול נמרץ לניתוח חירום, עקב כשל נשימתי חריף, דלקת ריאות והיא נזקקה לאשפוזים לפרקי זמן נכבדים. היא סיעודית, מסתייעת בהליכון ומתניידת בעיקר בכיסא גלגלים. הנאשמת הוכרה על-ידי המל"ל כנכה בשיעור 89 אחוזים והיא זכאית לקצבת נכות. ואולם, לא הוצגו כל חוות דעת התומכות בטענה, כי השמטה של הנאשמת מאחורי סורג ובריה תוביל לפגיעה אנושה בבריאותה או ששלטונות שב"ס אינם ערוכים לטפל באסירה במצבה הבריאותי. אני סבור, כי בנסיבות תיק זה אין במצבה הרפואי כדי למנוע ענישה בעלת משקל מאחורי סורג ובריה. בע"פ 11445/05 דוד רוט נגד מדינת ישראל (22.6.2006) נקבע:

"הלכה היא, כי מצבו הרפואי הרעוע של מי שהורשע בדין, אין בו כדי להביא לשחרורו מעונש המאסר, מקום בו העבירה ונסיבותיה מחייבות הטלתו של עונש כזה...אכן, הוצגו בפני השופט המלומד ראיות באשר למצב בריאותו של העורר, אך אין בכל אלה כדי להצדיק הימנעות מהטלת עונש מאסר, לריצוי בפועל, על המערער. כבר הזדמן לבית משפט זה, לקבוע לא אחת, כי אדם אשר חטא כנגד החברה ובצע עבירות המצדיקות ומחייבות כליאתו למען הגן על הצבור, אל לו לצפות כי מצב בריאותו הרופף יישקל כנימוק מספיק לפוטרו מהמאסר. בחליו של המערער יכולים לטפל השירותים הרפואיים של שרות בתי הסוהר".

יחד עם זאת, אני בהחלט מביא בחשבון לקולה את מצבה הרפואי באופן שיוביל למיקומה לקראת תחתית מתחם הענישה למרות עברה הפלילי, כפי שתואר לעיל.
הנאשמת הייתה עצורה בין התאריכים 25.10.22 - 4.4.23 - כ - 160 ימים, שאז שוחררה עקב מצבה הרפואי, ועתה היא נתונה במעצר בית, והרי זהו רכיב ענישתי שיש להתחשב בו.

ד. מסקנה:

מכלול השיקולים דלעיל מלמד, כי יש לגזור את עונשה של הנאשמת על דרך החומרה למאסר בפועל לתקופה משמעותית, אשר תבהיר לה ולשכמותיה את הביזוי והפגם המוסריים שנפלו במעשיה המרמתיים, העברניים, החזרתיים, בנוטלה בדרך של תחכום, תכנון ומחשבה את כספי המתלוננים מתוך בצע כסף של ממש. כזכור, זהו דינה של נאשמת בעלת עבר פלילי מתחום המרמה והזיוף, שחרטתה אינה חרטה של ממש, הן משום שהביעה חרטה בעבר ושבה לסורה והן משום שלא דאגה להשיב אגורה שחוקה למי מן הנפגעים. המאשימה עתרה להטלת 36 חודשי מאסר בפועל יחד עם ענישה נלווית ואילו הנאשמת עתרה לענישה קלה הרבה יותר.

אכן, הנאשמת נשלחה אל הממונה על עבודות השירות לשם קבלת חוות דעת (במעמד הכרעת הדין המאשימה לא התנגדה לכך, אך הבהירה שעמדתה למאסר בפועל, כך שלא נוצר כאן אינטרס הסתמכות), ונמסרה חוות דעת שלילית, שאינה מאפשרת את השתלבותה של הנאשמת בביצוע עבודות שירות נוכח מצבה הרפואי. איני דן בשאלה שהציג ב"כ הנאשמת - האם ראוי שכך יפעל הממונה על עבודות השירות, משום שבכל מקרה נוכח מכלול השיקולים דלעיל, איני סבור, כי דינה של נאשמת זו ראוי להצטמצם למסגרת ענישה בדרך של עבודות שירות. ענישה בדרך של עבודות שירות עלולה להעביר מסר מקל, סלחני, במיוחד לנאשמת זו, בעלת העבר הפלילי אשר לא השיבה את הגזלה ולו חלקית.

נאשמים רבים דוגמת הנאשמת, אף נוכח תחלואיה, מרצים עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה והם זוכים לטיפול רפואי מיטבי משלטונות שב"ס ואני סבור כי גם במקרה זה לא יגרע חלקה של הנאשמת.

כאמור, למרות הנסיבות המחמירות דלעיל, מצבה הרפואי מוביל למיקומה לקראת תחתית מתחם הענישה, הגם שראוי היה לנאשמת זו כי אטיל עליה ענישה חמורה הרבה יותר - כפי עתירת המאשימה.

ה. תוצאה:

לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 26 חודשי מאסר בפועל מהם תנוכה תקופת מעצרה בהתאם לרישומי שב"ס.

לשם ריצוי עונשה תתייצב הנאשמת בתאריך 1.1.25 בשעה 09:00 בבית הסוהר "נווה תרצה", כשהיא מצוידת בעותק מגזר-דין זה ובתעודת זהות.

תנאי השחרור ימשיכו לחול עד להתייצבותה של הנאשמת לריצוי עונשה.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא תרצה הנאשמת, אלא אם כן תעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורה עבירה שיש בה יסוד של מרמה או זיוף.

ג. 10,000 ₪ קנס או 100 ימי מאסר תמורתם והקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.3.25 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

ד. פיצוי לכל אחד מן המתלוננים כדלקמן (פרטים ימסרו על-ידי המאשימה):

א.מ. (אישום ראשון) בסך 100,000 ₪.

נ.מ. (אישום שני) בסך 15,000 ₪.

ו.פ. (אישום שלישי) בסך 5,000 ₪.

ג'.א. (אישום רביעי) בסך 2,000 ₪.

ש.ס. (אישום חמישי) בסך 4,000 ₪.

מ.ג. (אישום שישי) בסך 15,000 ₪.

נ.ס. (אישום שביעי) בסך 7,000 ₪.

הפיצוי לכולם ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים הראשון בתאריך 1.3.25 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשפ"ה, 27 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.